

ارزیابی شاخص های اجتماعی مسکن در محله آغاجری شهر بناب

سیدعلی حسینی^۱، مریم نوری زاوشتی^۲

۱- استادیار - گروه علمی جغرافیا - برنامه ریزی شهری - دانشگاه پیام نور
سندوق پستی ۳۶۹۷ - ۱۹۳۹۵ تهران، ایران - همراه : ۰۹۱۱۱۳۹۸۷۶۱ -

Mail:hosieniali@pnu.ac.ir

۲- دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیای برنامه ریزی شهری noorim391@yahoo.com

چکیده

این مقاله با روش توصیفی و تحلیلی به ارزیابی شاخص های اجتماعی مسکن در محله آغاجری می پردازد و هدف آن تعیین شاخص های کمی و کیفی مسکن را در محله آغاجری از سال ۱۳۶۵ تا ۱۳۹۰ است. در ضمن نتایج بدست آمده از هر دوره را با دوره قبل و بعد آن و با شهر بناب مقایسه کند. در این مقاله برای تجزیه و تحلیل اطلاعات از نرم افزار رایانه ای اکسل و همچنین برای ترسیم نقشه از نرم افزار ARC MAP استفاده شده است. شاخص های کمی در این پژوهش عبارتند از: تراکم نفر در واحد مسکونی، تراکم خانوار در واحد مسکونی، اتاق در واحد مسکونی، نفر در اتاق، اتاق برای خانوار و درصد کمبود مسکن می باشد؛ در بررسی کیفی مسکن نیز شاخص هایی مانند دوام مصالح در واحد های مسکونی، عمر و قدمت واحدهای مسکونی، نحوه تصرف واحد های مسکونی و تسهیلات واحد های مسکونی مورد استفاده قرار گرفته شده است. نتایج بررسی های شاخص های کمی و کیفی فوق نشان می دهد که این شاخص ها در سال ۱۳۹۰ نسبت به سال ۱۳۶۵ بهبود یافته اند، همچنین این شاخص ها در شهر بناب نسبت به محله آغاجری وضعیت خوبی دارند. در نهایت برای بهبود وضعیت مسکن در شهر بناب و محله آغاجری پیشنهاداتی مانند تقویت واحدهای مسکونی در محدوده بافت فرسوده، کاهش بعد خانوار و غیره داده شده است.

واژگان کلیدی: مسکن، شاخص های کمی، شاخص های کیفی، شهر بناب

۱- مقدمه

بحث مسکن از اصلی ترین و مهمترین مباحث در مجموعه مطالعات اقتصادی، جمعیتی و اجتماعی به شمار می آید و عدم پاسخگویی و عدم شناخت این مقوله مهم می تواند تأثیر جبران ناپذیری بر کل جامعه و نظام وارد آورد. مروری بر شرایط مسکن در جوامع گوناگون نشان می دهد که تقریباً هیچ کشوری نتوانسته است به طور کامل مشکلات مسکن در جامعه خود را رفع نماید. مسائل برخی از کشورها از نوع کمی و مسائل برخی دیگر از نوع کیفی است. شاخص های مسکن از یک سو، ابزار شناخت وضعیت مسکن در ابعاد مختلف هستند و از سوی دیگر ابزار کلیدی برای ترسیم چشم انداز آینده مسکن می باشند. مقوله مسکن همواره از بعد کمی و کیفی مورد توجه بوده ولی از بعضی از فاکتورهای کمی و کیفی غافل شده بدین صورت که در کشور مشکلات قابل توجه مسکن، تراکم خانوارها در واحدهای مسکونی، وجود واحدهای مسکونی دارای کمتر از یک اتاق، عدم رعایت استاندارد مطلوب برای هر اتاق یک نفر، وجود واحدهای مسکونی پرتراکم، وجود واحدهای